

Vurderingen af Ejendomme til Ejendoms-skyld. Der er forskellige Hensyn, som Vurderingsraadet kan og skal tage, men alligevel ansættes Beløbet til syvende og sidst efter Vurderingsraadets Skøn. Det samme kan siges her. Den Kommission, der tænkes nedsat til at bestemme, hvilken Værdiforøgelse Ejendommene have faaet ved det ny Anlæg, maa til syvende og sidst ende med et Skøn. Der kan være visse Hensyn, den har at tage i Betragtning, men det endelige Resultat beror alligevel paa et Skøn fra Kommissionens Side.

I Forbigaaende maa jeg bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, hvad De vel for Resten selv ere klare over, at det er ikke hele Værdiforøgelsen af Ejendommen, som Staten paa denne Maade kan faa Andel i. Den almindelige Værdiforøgelse, som f. Eks. kan fremkomme fra den ene Vurdering til Ejendomsskyld til den anden, uden Hensyn til Baneanlægget eller Stationen eller hvad det nu er, er i denne Forbindelse Staten uvedkommende. Men det, der gaar der ud over, den Værdiforøgelse, som man, saa vidt det overhovedet er muligt ifølge et saadant Skøn, kan paa-vise er Følgen af det ny Anlæg, den er det, Staten eller Anlægget kræver en vis Kvotadel af, og den Kvotadel, der er sat her, og som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, finder jeg ret moderat og hensynsfuld.

Jeg skal dermed slutte, idet jeg anbefaler Forslaget til velvillig Behandling og til endelig Vedtagelse væsentlig i samme Skikkelse, som det foreligger. Jeg tvivler ikke paa, at der nok vil blive foretaget enkelte Forandringer her i Tinget, men jeg vil haabe, at de ikke maa blive af anden Art, end at der vil kunne være en Mulighed for alligevel at gennemføre Forslaget med disse Forandringer. Naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds til-sagde os sin og sit Partis velvillige Be-handling af Forslaget og sluttede med at sige, at han kunde tænke sig en mulig Deling af Forslaget, saaledes at vi ved-tog noget af det i Aar, som vi kunde blive enige om, og saa overlode Resten til en senere Tids Behandling, saa vil jeg meget fraraade noget saadant, for den mulige Deling af Forslaget er meget farlig. Jeg frygter for, at det vil blive vanske-ligere at behandle Forslaget, naar vi komme ind paa at foreslaa en saadan De-ling, end dersom vi sætte os som Maal at faa Forslaget som Helhed, med eller uden Forandringer, igennem og stille os dette Maal for Øje.

Breinholdt: Jeg kunde godt begynde med akkurat de samme Ord, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) aabnede sit Foredrag med, og sige, at jeg med stor Interesse har fulgt den højtærede Trafikministers udførlige og sag-kyndige Indledningsforedrag, uagtet ganske vist mange Enkeltheder deri fremstilledes under en anden Synsvinkel end den, hvor- under jeg betragter dem. Jeg skal imid- lertid, i alt Fald i Øjeblikket, ikke komme nærmere ind herpaa, da det er min Agt hovedsagelig at beskæftige mig med de mere almindelige og rent principielle Be- tragtninger, overladende Enkelthederne til Behandling i det kommende Udvalg, hvor- til de ogsaa synes bedst egnede. Jeg skal derfor overfor den højtærede Ministers Udtalelser kun tillade mig den Bemærk- ning, at jeg godt kan forstaa, at den højtærede Minister ud fra sit Standpunkt og i sin Egenskab af Lovforslagets egent- lige Fader ser kærligere og mere over- bærende paa dets Brøst og Mangler, end vi andre dødelige. Jeg glæder mig deri- mod over og takker for den højtærede Ministers Slutningsudtalelse, der, hvis jeg forstod den ret, gik ud paa, at han selv- følgelig helst vilde have Lovforslaget ved- taget omtrent uforandret, som det nu forelaa, men at han dog paa den anden Side erklærede sig fuldt villig til at for- handle om mulige Ændringer. Jeg tror, at denne den højtærede Ministers Hold- ning var vel beregnet og vel egnet til, at det foreliggende Lovforslag kan nyde Fremme og vi naa et godt Resultat af Forhandlingen om det.

Overfor det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som vi nu lige have hørt udtale sig ret udførligt og bringe os et meget kraftigt og, jeg vil til- føje, som sædvanlig meget dygtigt Forsvar for det foreliggende Lovforslag, ganske vist et Forsvar, der gaar ikke saa lidt videre, end jeg synes, Lovforslaget egentlig trænger til — ja, det er maaske ikke det korrekte Udtryk, for jeg tror nok, det trænger til det, men end det egentlig kræ- ver —, overfor det ærede Medlem stiller jeg mig som overfor den højtærede Mini- ster, at jeg nødig her nu vil komme ind paa Enkelthederne, som jeg finder bedre egnede til Behandling i det kommende Udvalg. Der er dog en lille Sidebemærk- ning, som jeg ikke kan undlade at gøre, og det er den, at det meget ærede Medlem ganske selvfølgelig kom ind paa at slaa et lille stærkt Slag for sin gamle Yndlings- tanke: Refsnæs—Hou-Linien. Det laa jo